

□ □ □

9 November 2010

Ilja: Fris en fruitig zitten we aan het ontbijt. Bakkie koffie, stukje meloen, beetje oranje-achtig fruit cakeje, droog boterhammetje kaas en ham, jam. Best te nassen hoor! Na die fantastische dag gisteren besloten we vandaag naar Paraguay te gaan, het weer was flink bewolkt dus maar niet teveel buitenactiviteiten plannen. Nadat de e-reader het in Rio had begeven, gaf vandaag de laptop de geest. Wat is niet erger voor een stel yuppen!!!! OK, OK we gaan maar echt backpacken dan.

Om een uur of 10 besloten we op pad te gaan. De bushalte was ergens op de hoek van de straat. Wij zoeken,..... en zoeken.....en zoeken maar nergens een halte te bekennen. Ondertussen begon het wat te regenen. We bleven langs de kant van de weg staan om te kijken of we de bus eventueel zo aan konden houden. Hmmmmmm de druppels werden ineens wel erg groot, laten we maar oversteken om wat te gaan schuilen. Maar goed ook, want 3 seconden daarna brak het los. Noodweer zoals we dat in Nederland niet kennen. Tijd van 2 minuten stond de weg blank en moesten we zowat zwemmend naar de overkant (lichtelijk overdreven =)). Dan maar even een hotel in schieten om niet geheel doorweekt te raken. Na een klein kwartiertje stopte het met hoven en konden we weer verder. Toen we langs een internetcafé gingen bedachten we dat we misschien de laptop wel konden laten maken. In ons beste engels-portugees-spaans-frans-en duits konden we duidelijk maken wat we wilden. Na wat telefoontjes heen en weer moesten we de laptop maar even gaan halen om te laten zien wat er aan de hand was. De goede man bekeek het spulletje en zei dat hij iemand kende die in Paraguay woonde die het wel kon maken. Nou wat wil het geval..... wij gingen toch die kant op. Bepakt met het adres vervolgden we onze weg. Uiteindelijk bleek de bushalte op de andere hoek te zijn en gingen we op pad naar Paraguay. In kilometers vlakbij maar in tijd een eeuwigheid. Er stond een enorme file voor de grens, Remco lag al zowat te slapen in de bus toen we ineens grens over waren. Zonder stempel in ons paspoort, zonder douaneformaliteiten etc. hmmmm ik voelde me daar toch niet zo prettig bij, ik had gelezen dat je toch wel even langs de douane moest ook al ging je maar voor een dag naar Paraguay. In een soort Beverwijk in het kwadraat werden we gedropt. Nog geen stap op Paraguayaans gebied gezet en we werden bestormd door allerlei "verkopers". Dit gebied in belastingvrij dus veel mensen komen hier shoppen. Wij echter niet..... althans nog niet want we hadden alleen nog maar Braziliaans geld. Een weg banend door de mensenmassa kwamen we aan bij de hal waar de technicus zou zitten, 3e verdieping. Na zo'n beetje elke verdieping uitgeplozen te hebben konden we de goede man niet vinden. We keken elkaar aan.....dit is niet fijn zo, we gaan terug. Zo kwam het dus dat we een half uur later weer in de bus terug zaten. Ditmaal stopte de bus WEL bij de douane en ditmaal kwam er WEL een beambte de bus in. Controle van bagage en papieren. Ohjee..... doen alsof we slapen, ziek zijn, niet verstaan, de achterlijke toerist uithangen..... wat moeten we nu!!!! En dat terwijl we een laptop in de tas hebben zitten (en kapot nog wel dus we kunnen niet bewijzen dat ie van ons is!) Met onze strakste blik kijken we recht vooruit en..... de beambte loopt ons voorbij. Pfffew,daarna draait ze om en.....ze vertrekt. 5 minuten later zijn we weer op Braziliaans grondgebied. Wat is het heerlijk om weer 'thuis' te zijn. Ondertussen had Remco honger gekregen dus maar even het centrum in

voor een echt Braziliaanse lekkernij, shoarma!

Gelukkig net op tijd binnen want het noodweer sloeg weer toe. Voldaan keerden we terug naar de kamer waar we verder konden werken aan dit verslag en het branden van een dvd.

10 November:

Remco:

Vandaag verlaten we Brazilië, gelukkig krijgen we er een ander mooi land voor terug..... Argentinië. Jippie het land van de bbq, vlees hompen vlees en nog eens vlees..... juuuuuu..... vreten. Eerst lekker rustig aan, bakkie ontbijtje etc. Zo rond 10.00uur vertrokken wij richting Argentinië (vlees vlees vlees vlees) afrekenen 270,00 reals voor 3 nachten, in een uitstekend hotel. Het personeel, de kamers, de omgeving alles was top. Met onze bagage lopen wij naar de bushalte, het is maar 10 minuten lopen, wel helling op en af, ik dacht..... vlees vlees vlees pff.....vlees vlees vlees. Na 5 minuten in de bus was er een probleem er was een auto tegen de bus aan gereden. De auto vloog tegen de bus, wij zaten op onze stoelen en vlogen 2 meter naar achteren, de bagage lag door de hele bus, iedereen in paniek renden als dolle door elkaar. Ik dacht help, wat gebeurt er, Ilja dacht, mijn haar! Oke hier komt de werkelijkheid: de buschauffeur stopte de bus en stapte uit met nog 4 andere mensen, er was een auto tegen de bus aangereden met 2 km per uur. Niemand had hier iets van gemerkt en keken elkaar vragend aan, wat is hier aan de hand? Na een rit van 10 minuten reden wij al Brazilië uit, even een stempel halen en naar de grens van Argentinië (vlees vlees vlees) ook bij deze grens waren wij 5 minuten, helemaal top. Binnen 1 uur zaten wij in vleesgentinië. De bus reed naar het centraal, daarvandaan was het voor ons 10 minuten lopen. Als echte backpackers liepen wij door de stad Puerto Iguassu, met de Lonely Planet in de hand wandelen wij naar ons hotel. Onderweg hadden wij even een wegwijs piet nodig, Ilja trok een oude vrouw aan haar mouw en vroeg de weg naar Noelia (ons hotel) in het Spaans. Die vroeg gelijk zijn jullie Nederlanders? Huu, spreekt u Nederlanders vroegen wij in koor?? Jazeker zegt de oude dame...Belgisch. Dit is een van de ontmoetingen in onze vakantie die wij nooit meer zullen vergeten. Wij hebben zeker 15 minuten zitten praten, mevrouw was zo blij om weer eens in haar eigen taal te spreken dat wij werden uitgenodigd voor een heerlijk kopje thee. Het contact was zo goed, dat wij ons niet bezwaard voelden om op het aanbod in te gaan. In overleg met haar man, die er later bij kwam staan, stelde ze voor dat wij maar gewoon moesten eten morgen. Geweldig dan nemen wij een flesje wijn mee. Haar man komt uit Kroatië en was al 87 jaren oud, hij sprak Engels en Duits tegen ons. Afgesproken morgen om 19.30 uur gaan we gezellig even verder praten. Kort na dit gesprek, kregen wij allebei kippenvel van deze ontmoeting. Ons hotel ziet er weer prima uit, een 4 persoons kamer met alles erop en eraan. Na een uur reizen ben je natuurlijk niet moe, dus wij gelijk op pad om de boel eens te verkennen. Het uur is inmiddels terug gezet, weer een uur gewonnen! 1 uur gereisd en niets van gemerkt. De stad heeft iets, het is levendig, druk, allemaal kleine en gezellige winkeltjes en..... eettentjes met een BBQ zo groot als een aanhanger. Hier kunnen wij eten en hier en daar, lekker hoor. **Ilja:** Maar eerst even wat formaliteiten doen, geld wisselen en pinnen. Onderweg stootte ik mijn teen zo hard dat er hele stukken vlees losgingen met veel bloed enzovoort (pst Mam, dit is lichtelijk overdreven =)). We moesten even langs een drogist om wat desinfectie en een pleisterke te halen omdat het best een eind naar ons hotel terug was (waar we natuurlijk als echte hagenezen wel alles hadden). Na de nodige verzorging konden we verder. Op de hoek

van de straat maar even gaan zitten voor een bakkie en een lunch. Na een tijdje werden we beslopen door een indiaan. Een heel vriendelijke man met allerlei kralenkettingen etc. Remco vond de panfluit erg interessant en heeft die gekocht (zoooooooooooooo jammmmmmmeeeeerrrr..... ik word er echt helemaal gestoord van !!!!!) (Zie foto)

Remco: Na een heerlijke lunch besloten wij om naar het 3 landen punt te gaan. Een rivier die de punten met elkaar kruist. Brazilië, Paraguay en Argentinië (ja, ja, vlees vlees vlees). Het was een stuk lopen, op en terras aan de rivier dronken wij een biertje en genoten van het uitzicht op de 3 landen. Nu terug lopen bergje op! Raar we moesten naar boven lopen, deze weg loopt naar beneden. Wij waren zo druk in gesprek dat wij niet doorhadden dat we verkeerd liepen. Na zeker 20 minuten lopen zagen wij een pont, mm deze hebben wij op de heenweg niet gezien. Ja hoor, verkeerd gelopen. Moesten we dus alles weer terug lopen en berg op en straks weer. Uiteindelijk hebben wij 6 uur gewandeld inclusief de lunch en het terras. Na een korte siesta besloten we

de stad maar in te gaan voor wat te eten en wat wijn in te slaan voor ons avondje bij de senioren. Remco moest aan z'n vleestax komen dus..... al snel kwamen we een gezellige tent tegen. Omdat we een beetje budget over hebben maar eens flink feesten. Per toeval hadden we de wijn besteld die we ook hadden ingeslagen en die was echt heerlijk. Zo lekker dat we maar een 2e fles bestelden. Remco kreeg z'n langverwachte steak en ik.....niet. Had iets gekocht besteld blijkbaar, maar het was wel lekker. Live muziek op de achtergrond (waarvan de cd hebben meegenomen) en onze avond kon niet meer stuk. Een mooi einde van een perfecte dag!

11 november

Vandaag besloten we de watervallen van de Argentijnse kant te gaan bekijken, dit schijnt nog spectaculairder te zijn.... kan dat dan??? Het ontbijt is OK hier, voor de prijs dan he. Beetje fruit, cake, geroosterd brood, koffie/thee, suikercroissantje, jus en jam en chocopasta.

Wandelschoenen aan want er zijn flinke tochten door de jungle te maken. Gelukkig is het wat afgekoeld waardoor het aangenaam wandelweer is. Dat de Argentijnse kant mooier is blijkt ook wel uit de toeristenaantallen. Da's best jammer, hele hordes bussen stoppen aan de entree en samen met nog zo'n 100 andere toeristen persten we ons naar binnen. Er rijdt een trein door het park waarbij je 2 stops hebt bij de belangrijkste plaatsen. Met de hordes voor ons kozen wij de wandelroute door de jungle. Lekker rustig. Wat direct opvalt is dat er veel vlinders in het park zijn, die bovendien zich soms ook mooi laten fotograferen. Na een korte wandeling komen we bij het startpunt van de route superior, die ons weer langs prachtige watervallen gaat leiden. Natuurlijk kom je op je pad Nederlanders tegen en steeds dezelfde toeristen, maar dat weegt niet op tegen al het geweld dat we zien. Na een wandeling van ruim een uur besloten we maar even te gaan snacken. 2 broodjes besteld tegen abominabele prijzen natuurlijk en lekker buiten gaan zitten. We waren gewaarschuwd om de rondlopende beesten niet te voederen en dat deden we dan ook niet.....ze kwamen het gewoon zelf halen!!!!!!!!!!!! Ineens sprong er

zo'n beest op tafel en griste bijna Remco's broodje uit z'n handen. Nou moet je niet aan Remco z'n eten komen he!!!!De achtervolging werd ingezet, maar helaas het beest won de strijd en Remco droop af naar onze tafel. Toch maar binnen gaan zitten om verder te gaan eten. Het leuke is..... dit tafereel herhaalde zich weer voor onze ogen bij andere mensen. Nu konden we er natuurlijk smakelijk om lachen (Remco heeft zelfs een filmpje ervan gemaakt). De 2e wandelroute werd ingezet en wederom veel mooie dingen gezien, aapjes in de boom, fraaie vogels en een prachtige natuur. Het einde van de dag besloten we naar de garganta del diablo te gaan (de keel van de duivel). Met de trein. Het wandelpad ernaar toe was erg fraai, looppaden over het water met verbindingen op eilandjes in de rivier. Nou we weten wel waarom ze dit hoogtepunt zo genoemd hebben. Wat een natuurgeweld is dat. Kijk zelf maar straks naar de foto's en film. Moe maar voldaan keerden we naar huis. De busreis terug verliep niet helemaal soepeltjes..... eerst begaf de bus het waardoor we over moesten stappen naar een andere bus, daarna kregen we de toeristische route die 3 keer zo lang duurde, maar uiteindelijk zijn we wel thuisgekomen.

Om half 8 stonden we bij Mia en Victor op de stoep. Mia is een Belgische dame van 78 en haar man Victor is 87. Beiden zijn echte senioren, met wat kwaaltjes hier en daar en bijbehorend tempo, maar dat mocht de pret niet drukken. Wat hebben wij een leuke avond gehad!! Zomaar spontaan bij vreemde mensen aan tafel schuiven, leuke gesprekken hebben en heerlijk eten, dat is toch het toppunt van een uitstekende dag hebben. Natuurlijk converseerden we in het Belgisch, engels, spaans en frans. Wat maakt het ook uit.... we begrepen elkaar. Wat we ook begrepen is het kibbelen dat oude mensen vaak doen, waarna er weer gezoend werd. Ach..... het was aandoenlijk! Mia maakte een Braziliaans aperitiefje voor ons, ik hielp haar in de keuken..... Niet met klaarmaken, nee dat wilde ze helemaal zelf doen, maar toen ze bukte om iets van de grond te rapen was er geen weg terug. Met al mijn kracht hees ik haar weer rechtop, best genant hoor! Victor moest voorproeven en durfde niet commentaar te geven. De eerste slok was best heftig. Dit drankje bestaat voor 45% uit alcohol. En na zo'n vermoeiende dag en pas eten om 9.15 uur sloeg het in als een bom. Op de bbq lokte een homp vlees van zo'n kilo of 2, chorizoworsten en iets wat ze zwarte pens noemden (oeps). Nou ja mij is altijd geleerd om m'n bordje leeg te eten dus dan maar aan de pens (bedankt hoor pa en ma!)

Gelukkig was het allemaal overheerlijk, de Kroatische salade en de gepofte aardappelen maakten het maal compleet. Remco heeft goed z'n best gedaan met z'n vleestax (ik geloof dat ie bijna een kilo ophad, jaja boe of ba zeggen lukte hem niet meer). De wijn was heerlijk en als toetje kregen we een soort gestoofde appel met suiker, kaneel en nog iets. Jummie. Mia en Victor moesten de volgende dag vroeg op dus namen we om 11 uur afscheid, wel met de belofte om nog even een kopje thee te komen drinken zaterdag als afscheid. Ik denk dat we allemaal nog even gaan nagenieten van deze leuke ontmoeting!

{jcomments on}